

ПОУЧЕНІЕ II.

За
търпѣніето.

Образъ прїимте, братіе, долготерпѣніа. [Лк. 5 · 10.—]

Още за търпѣніето! какво да правимъ, слъшатели, търпѣніето за насъ е много необходимо да го имамы, а ный твърдѣ малко го имамы. Нѣкой отъ насъ вѣкъ живѣй, и пакъ не може да са надън да търпи. И тѣй послѣдвайте още за търпѣніето; само за примѣръ на търпѣніето да не земамы Пророцитѣ,—тѣ можн да са твърдѣ высокы за насъ,—но простъ челоуѣкъ. (1)

Въ единъ монастирь живѣлахъ единъ благочестивъ инокъ; петина отъ братіата мѹ го обывчали, а единъ го мразалъ. Като не желалъ да търпи оскърбленіа, той отишелъ въ другъ монастирь, но тамъ осмина отъ братіа та мѹ го обывчали, а двама го мразали. Той отишелъ въ третій монастирь; но и въ тоу не мѹ было по добръ, седемъ го обывчали, и петъ го ненавиждали. Какво вече да прави? Той са рѣшилъ да премыни въ четвъртъ монастирь, и отишелъ. Междѹ тѣй по цѣта зехъ да размысла въ себе си: „ако да река да слѣшамъ ѹма си, то ще са прикара да овхода всичкиа свѣтъ, и на вѣрно нийдѣ нѣма да намѣрѣхъ спокойствіе: защото хората

[1] Гл. Прол. на 15 Феврѹар.